

בעל שאוהב את אשתו תמיד. ידבנו לבו - הוא אוהב אותה, ולבו, שהיא הגבירה שלו, ידבנו להדבק בה.

ואף על גב שאהבה רבה זה עם זה, שלא נפרדים לעולמים, מאותו כל איש, בעל הבית, בעל הגבירה, ממנו תקחו את תרומתי. דרך העולם, מי שרוצה לקחת אשתו של אדם ממנו, הוא מקפיד ולא עוזב אותה. אבל הקדוש ברוך הוא לא כף. כתוב וזאת התרומה - זו כנסת ישראל. אף על גב שכל אהבה אליו ואהבתו אליה, ממנו נוטלים אותה להשרותה ביניהם, מאותו מקום עליון, שכל האהבה של אשה ובעלה שורה, משם תקחו את תרומתי. אשרי חלקם של ישראל, ואשרי כלם שזכו לזה.

וזאת התרומה אשר תקחו מאתם. ואם תאמר, אם כף, אשר תקחו מאתו הנה צריך להיות! מה זה מאתם? מאת שני השמות (הדרגות) הללו.

עוד אמר רב ייבא סבא, מאתם - מאת ש', שהוא סוד העולם העליון, מקום מדורו של הצדיק הזה שמתעטר מהאות ש', ומשם נוטל חיים להזין את כל העולמות. והכל דבר אחד, הסוד שנתן לחכמים. אשרי חלקם. שאף על גב שהם נוטלים אותה, (כאן) לא יכולים לטל אותה אלא רק ברשות בעלה וברצונו, ולעשות עבודה של אהבה אליו, ואז באהבתו תקחו את תרומתי. וכל זה באותן העבודות של התפלה, ותקון וסדור שישראל מסדרים בכל יום. דבר אחר מאתם - מהכלל של ששה צדדים העליונים, והכל אחד.

תדיר לגבי מטרוניתא, כבעלה דרחים לאתתיה תדיר. ידבנו לבו איהו רחים לה. ולבו דאיהי מטרוניתא דיליה, ידבנו לאתדבקא ביה.

ואף על גב דרחימו סגי דא בדא, דלא מתפרשן לעלמין, מההוא כל איש, מאריה ביתא, מאריה דמטרוניתא, מגייה תקחו את תרומתי. ארחה דעלמא, מאן (ד) ק"ה ע"א) דבעי לנסבא אתתיה דבר נש מגייה איהו קפיד ולא שביק לה. אבל קדשא בריך הוא לאו הכי, פתיב וזאת התרומה, זו כנסת ישראל, אף על גב דכל רחימו דילה לגביה, ורחימו דיליה לגבה. מגייה נטלין לה לאשראה בנייהו, מההוא אתר עלאה, דכל רחימו דאתתא ובעלה שריא. מתמן תקחו את תרומתי, זפאה חולקיהון דישראל, וזפאין כלהו דזכו להאי.

וזאת התרומה אשר תקחו מאתם. (שמות כה) ואי תימא, אי הכי, אשר תקחו מאתו מיבעי ליה מאי מאתם. מאת תרין שמהן (כ"א דרגין) אלין. תו רב ייבא סבא אמר, מאתם: מאת ש', דאיהו רזא דעלמא עלאה. אתר מדוריה דהאי צדיק, דאיהו אתעטר מאת ש', ומתמן נטיל חיים, לאתזנא לעלמין כלהו. וכלא מלה חדא, רזא לחפימין אתיהיבת, זפאה חולקיהון.

דאף על גב דאינון נטלין לה, (הכא) לא יכלין לנטלא לה, אלא ברשו דבעלה, וברעו דיליה, ולמעבד פולחנא דרחימו לגביה, וכדין ברחימו דיליה תקחו את תרומתי. וכל דא, באינון פולחני דצלותא, ותקונא וסדורא דישראל מסדרין בכל יומא. דבר אחר מאתם, מכללא דשית סטרין עלאין וכלא חד.